

"Så förvaltar man inte publiksuccén, ZZ Top"

ZZ Top är de coolaste skäggen i stan.

Men trots publiksuccé bjuder de snarare på felpspel än på sig själva.

Inom loppet av 15 dagar har tre klassiska amerikanska namn med många likheter besökt Sverige.

Aerosmith, Alice Cooper och ZZ Top slog alla igenom på hemmaplan på 70-talet.

De försvann alla mer eller mindre helt i slutet eller början av 80-talet och fick sedan helt nya karriärer tack vare ett upphottat sound och tidsenliga MTV-videor. Det var då de blev folkkära i Sverige

Detta kan de fortfarande leva gott på, decennier efter att deras hitmaskineri har slutat fungera. Men trots sina enorma låtskatter väljer de märkligt nog också att live lira diskutabla covers av ikoniska låtar.

Där slutar likheterna, men inte till ZZ Tops fördel.

Det är så lätt att förälska sig i deras stentuffa look. Men det nära, visuella samspelet mellan sångaren och gitarristen **Billy Gibbons** och sångaren och basisten **Dusty Hill** återspeglas inte musikaliskt. Det slirar rejält emellanåt, från ett kort totalhaveri i "Gimme all your lovin'" till en osannolikt otajt "Tube snake boogie".

Efter närmare ett halvt sekel i det enkla gungets tjänst borde trion kunna bemästra allt i sömnen, men det känns just som att de nickar till bakom solglasögonen. I en låten sitter allt, i nästa rasar det fullständigt.

Att Billys mellansnack är lika opersonligt som Ikeas mest kända hylla får inte heller publiken att tända till så som den borde.

Så här förvaltar man inte en publiksuccé.

Av Martin Carlsson

noje@expressen.se

LIVE

ZZ Top

Gröna Lund, Stockholm

Publik: 17 000 besökare men alla kan inte se konserten.

Vem: Texastrion bildades 1969 och spelade hård blues, boogie och sydstats (hård)rock. Blev mer modern boogiehårdrock med "Eliminator" 1983 då de blev rockskägg med hela världen.

Vad: Gruppens första konsert på Gröna Lund och enda i Sverige i år.

Turné: 18/6 Ålborg.

LÅT FÖR LÅT

"Got me under pressure"

"Eliminator"-favorit som tyvärr startar segt.

"Waitin' for the bus"

Rätt basspel av Dusty Hill i "Tres hombres"-öppningen som leder in i...

"Jesus just left Chicago"

... låten som AC/DC lånade så friskt av till sin ursköna Bon Scott-ballad "Ride on".

"Gimme all your lovin"

I ett par sekunder hamnar bandet så fel att det blir tyst, men maskinparken fortsätter att pumpa och det känns mysco.

"I'm bad, I'm nationwide"

Billy Gibbons försöker få i gång publiken men det går så där.

"Pincushion"

1994 var inte ZZ Tops guldår.

"I gotsta get paid"

En hip hop-cover på äldre dar? Javisst.

"Flyin' high"

Ny låt med en pudelrockig refräng från lättmargarinträsket.

"Foxy lady"

En tung, stelopererad version av Jimi Hendrix klassiker.

"Catfish blues"

Dusty kliver fram som sångare i bluestandard.

"Cheap sunglasses"

Kan ett band bli för tungt för sitt eget bästa?

"My head's in Mississippi"

Äntligen börjar det svänga.

"Chartreuse"

Ny låt som lånar refrängriffet från Rainbows "Long live rock 'n' roll".

"Sharp dressed man"

En välklädd herre i rullstol ställer sig för första gången upp. Och vickar på höfterna.

"Legs"

Hur kan en "Eliminator"-låt sitta så bra och nästa så illa?

"Tube snake boogie"

Så otajt att det inledningsvis låter som att trummisen Frank Beard spelar en låt och de andra en annan.

"La Grange/Sloppy drunk jam"

Hell yeah, lika hastigt som lustigt är gunget tillbaka.

"Tush"

Dusty visar att han i dag är överlägsen Billy som sångare.

Publicerad 17 jun 2014 08:40

Adress till denna artikel:

<http://www.expressen.se/noje/sa-forvaltar-man-inte-publiksuccen-zz-top>